

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha a soudců JUDr. Jitky Hroudové a Mgr. Marka Zimy v právní věci

žalobce: **nezletilý M. S.**, narozený X ,
bytem X,
zastoupen zákonným zástupcem otcem D. S.,
bytem tamtéž
v řízení zastoupen zmocněncem Mgr. M. K.,
sídlem X

proti
žalovanému: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem Náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 4. 2021 č. j. MV-46127-4/SO-2021

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhá přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného označeného v záhlaví tohoto rozsudku, kterým bylo zamítnuto

Shodu s prvopisem potvrzuje H. P.

odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 19. 2. 2021, č. j. OAM-29178-11/DP-2020, jímž byla zamítnuta jeho žádost o prodloužení doby povolení k dlouhodobému pobytu dle § 44a odst. 4 ve spojení s § 46a odst. 2 písm. e) zákona o pobytu cizinců, neboť žalobce k žádosti předložil doklady, kde údaje podstatné pro posouzení žádosti v nich uvedené neodpovídají skutečnosti.

Žalobní body

2. Žalobce v podané žalobě namítá, že žalovaný porušil ustanovení § 2 odst. 3 správního řádu a zdůraznil, že otec žalobce vykonával svoji činnost u S. družstvo v souladu s vydaným povolením Úřadu práce ČR, a proto byly doloženy i příjmy vyplývající z uvedené činnosti. Nesouhlasí proto s názorem správního orgánu I. stupně, že takto doložené příjmy jsou irelevantní, což ale žalovaný v napadeném rozhodnutí popírá, když uvádí, že bylo prokázáno, že otec žalobce svoji činnost u S. družstva prokázal. K doloženým příjmům je nutné přihlížet. Matka žalobce rovněž doložila příjmy společníka společnosti po rozdělení zisku společnosti, které jsou řádně evidované v účetnictví společnosti. Že by k nim rovněž nemohlo být přihlíženo a byly dosáhnuty nelegálně lze také pochybovat. Rovněž byly doloženy dokumenty svědčící o ubytování a výdajích vynaložených na ubytování a služby související s nimi.
3. Také bylo podáno vysvětlení k údajným příjmům otce žalobce u společnosti CH. Dříve doložené příjmy, které byly i založeny do spisu, byly společností anulovány, neboť byly chybně vystaveny účetní společnosti a takto připraveny k podání žádosti. Navíc dokumenty vystavené účetní P. působily dosti zmatečně (8 500 Kč za období od 1 až 6/2020 je naprosto nelogické) a vzhledem k anulování dohody společností k nim nelze přihlížet. Žalobce neměl žádný úmysl dokládat takové příjmy připravené jinou osobou do žádosti s úmyslem ovlivnit tak rozhodnutí správního orgánu. Nesouhlasí ani s posouzením případu žalobce jako vědomého předkládání nepravdivých skutečností. Za nenormální považuje názor správního orgánu I. stupně, že k příjmům otce žalobce u S. družstva nebude přihlížet, neboť jsou irelevantní. S. družstvo odvádí ze mzdy vyplácené otci žalobce odvody do státního rozpočtu, což je ověřitelné a doložitelné. K tomu žalobce v průběhu řízení doložil konkrétní potvrzení.
4. Nesouhlasí ani se závěrem ohledně vyhodnocení dopadu do soukromého a rodinného života žalobce, neboť považuje za absurdní argumentaci tím, že když je zamítnuta žádost matky žadatele, tak není zásah nepřiměřený, protože mohou tito podat novou žádost. Matka žalobce vede rovněž jako jedna z jednatelů společnost, která poskytuje zdravotní služby na území ČR prostřednictvím veřejného zdravotního pojištění. Mylné doložení dokumentů do žádosti, které řádně vysvětlila, vyplývalo z chybné přípravy dokumentů účetní společnosti. Nesouhlasí s tím, že by toto pochybení mělo vést k nucenému odjezdu žadatelky na Ukrajinu a jejího syna (zjevně myšleno žalobce a jeho matky – poznámka soudu). Dopady rozhodnutí do soukromého a rodinného života jsou v tomto kontextu zjevně nepřiměřené. Mylného doložení na počátku žádosti bez řádné kontroly rodiče žalobce litují.

Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a poukázal na to, že žalobní námitky se shodují v podstatě s námitkami uvedenými v odvolacím řízení. Porušení ustanovení § 2 odst. 4 správního řádu odmítl a k příjmu z pracovního poměru, ke kterým žalobce uvedl, že je k nim nutno přihlížet, odkázal na

dříve uvedené, tj. že během řízení nevyvstaly žádné skutečnosti, které by tyto příjmy popíraly. Nicméně je třeba přihlížet zejména k dokladům vystaveným společností CH. s. r. o., které představují důvody pro neprodloužení doby povolení k dlouhodobému pobytu, neboť obsahují údaje, které neodpovídají skutečnosti. K údajným příjmům otce odkázal na vyjádření uvedené v napadeném rozhodnutí a stejně tak i k námitce zjevně nepřiměřeného zásahu do soukromého a rodinného života. Zdůraznil, že žalobce pobývá na území teprve od roku 2018.

Jednání soudu

6. U jednání soudu zástupce žalobce uvedl, že žalobce na žalobě trvá a setrvává na své dosavadní argumentaci.
7. Zástupkyně žalovaného odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí, které považuje za správné a zákonné. Důvod k neprodloužení pobytového oprávnění byl dán a navrhla proto zamítnutí žaloby. Nicméně připustila obtížnost rozhodování o pobytovém oprávnění nezletilého dítěte z Ukrajiny za současné situace na Ukrajině. Přitom však poukázala na to, že existují i jiné pobytové tituly, kterých může žalobce využít k tomu, aby mohl setrvat na území ČR. V této souvislosti uvedla, že žalobce již aktuálně disponuje vízem k pobytu nad 90 dnů.

Obsah správního spisu

8. Ze správního spisu předloženého žalovaným správním orgánem soud zjistil, že žalobce dne 26. 8. 2020 podal na Ministerstvu vnitra žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, které mu bylo vydáno za účelem společného soužití rodiny na území. Žalobce k žádosti doložil jako doklad o příjmu dle § 62b odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců:
 - 1) pracovní smlouvu svého otce D. S. u společnosti S. S. družstvo na dobu neurčitou.
 - 2) Dodatek k pracovní smlouvě, ze které vyplývá, že zaměstnanci přísluší měsíční mzda, která činí 14 600 Kč. Dodatek nabyl účinnosti od 1. 1. 2019.
 - 3) Výplatní pásky svého otce u společnosti S. S. družstvo, ze kterých vyplývá, že hrubá mzda byla vyplácena ve výši 14 600 Kč, čistá mzda 12 124 Kč, a to v měsících květen až červenec 2020.
 - 4) Dohodu o provedení práce mezi otcem žalobce a společností CH. na dobu od 1. 1. 2020 do 31. 12. 2022, maximálně 300 hodin za kalendářní rok, 25 hodin měsíčně, 400 Kč za každou odpracovanou hodinu.
 - 5) Potvrzení o průměrném výdělku otce žadatele ve výši 8 500 Kč měsíčně u společnosti CH. s. r. o. vydané účetní, za období 1 – 6/2020 a 4 – 6 /2020
 - 6) Výplatní pásky otce žadatele za období leden 2020 až červen 2020 u společnosti CH. s. r. o., dle kterých otec žadatele obdržel částku ve výši 8 500 Kč za každý měsíc.
9. Dne 21. 10. 2020 obdrželo Ministerstvo vnitra od Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, odboru cizinecké policie odpověď na žádost o provedení pobytové kontroly k osobě D. S. Šetření bylo provedeno v místě sídla společnosti S. S. družstvo, kterou má jmenovaný uvedenou jako zaměstnavatel v zaměstnanecké kartě. Bylo zjištěno, že se zde

nachází pouze kancelář, kde je uvedena provozní doba pondělí a středa 14 – 16, avšak v kanceláři opakovaně nebyl nikdo přítomen. Na dveřích bylo uvedeno jméno a kontakt na bývalého předsedu družstva S., který byl telefonicky zastižen až na několikátý pokus. Následně poslal SMS zprávu, že je jmenovaný D. S. stále zaměstnancem družstva a pracovní poměr trvá. Na adrese firmy CH. bylo zjištěno, že firma provozuje zubní ordinaci a jednou z jednatelek je manželka prošetřovaného cizince. Bylo potvrzeno také, že jmenovaný cizinec zde vykonává administrativní činnost a byla zaslána dohoda o provedení práce. V době kontroly nebyl prošetřovaný cizinec na pracovišti přítomen. Vzhledem k tomu, že na pracovní činnost k firmě CH. s. r. o. cizinec nemá vydáno povolení k zaměstnání, bude ve věci prováděno další šetření pro možné naplnění podmínek správního vyhoštění, neboť je důvodné podezření z výkonu nelegálního zaměstnávání.

10. Ve spise je také založeno sdělení Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly ze dne 18. 11. 2020, ve kterém v rámci řízení o žádosti matky žadatele bylo sděleno, že byla provedena pobytová kontrola osoby D. S., který je manželem cizinky. Bylo potvrzeno panem D. P. (manželem druhé jednatelky společnosti Ch.), že existuje dohoda o provedení práce mezi D. S. a firmou CH., avšak vniklo důvodné podezření, že S. vykonává práci pro společnost CH. bez povolení k zaměstnání. V rámci dalšího šetření byla společnost CH. vyzvána, aby doložila docházku a mzdové listy pana S. od začátku platnosti DPP, tj. od 2. 1. 2020. Společnost však na uvedenou výzvu reagovala tak, že v uvedené ve věci zmocnila k zastupování Mgr. M. K. a zaslala dne 9. 11. 2020 informaci, že uvedená dohoda o provedení práce byla dne 2. 1. 2020 anulována a pan S. žádnou pracovní činnost pro společnost neprováděl.
11. Ve spise se nachází i zmiňované sdělení zástupce Mgr. M. K., který uvedl, že správní řízení bylo zjevně vyvoláno podezřením správního orgánu na to, že D. S. vykonává výdělečnou činnost na území ČR neoprávněně a zdůraznil, že zjistit konkrétní stav věci je povinen sám správní orgán, který by rozhodnutí o správním vyhoštění vydal. Pan S. má na území rodinné příslušníky, s nimiž žije ve společné domácnosti a je s nimi vedeno řízení o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR na základě sloučení právě s panem S. Přitom jsou zde uvedeny informace tak, jak je rekapitulovalo Krajské ředitelství policie s tím, že dohoda byla ukončená, neboť nebyla ze strany pana S. realizována. Pan S. ani činnost podle dohody, kterou zmiňuje, nezačal. Proto nebude poslán ani přehled docházky, ani mzdové listy a nic dalšího, neboť nic takového nebylo vydáno a realizováno. Současně zaslal dohodu o ukončení dohody o provedení práce ze dne 2. 1. 2020.
12. Dne 7. 11. 2020 zaslal právní zástupce žalobce listinu nazvanou „doplnění důkazů“, ke které doložil dokumenty a důkazy svědčící o příjmech matky žadatele, osoby společně posuzované (otec žadatele) a výdajích souvisejících s ubytováním žadatele a osob společně posuzovaných. Jedná se:
 1. o příjmy D. S. u S. S. družstva za měsíce srpen a říjen 2020 ve výši 15 850 Kč, čistého 12 167 Kč, 12 124 Kč jako osoby společně posuzované.
 2. o příjmy H. P. jako podíl společníka na zisku společnosti CH. za rok 2019 ve výši 17 000 Kč, tj. minimálně 1 400 Kč měsíčně, což dokládá zápisem z valné hromady společnosti CH. a listinou přítomných, což jsou všichni společníci společnosti.
 3. Současně také zdůraznil si, že zaměstnavatel S. S. družstvo ještě nedopočítal do mzdy D. S. nezdanitelnou část i na samotného žadatele, která zvýší jeho čisté příjmy o minimálně 1 200 Kč měsíčně.

4. Příjmy z činnosti u společnosti CH. otec žalobce nemá, neboť činnost nebyla realizována a naplněna. Přitom zdůraznil, že čisté příjmy matky žadatele a osob společně posuzovaných ve výši přes 17 200 Kč čistého jsou dostatečnými příjmy matky žadatele a osob společně posuzovaných. Stačily by příjmy cca 11 000 Kč čistého měsíčně. Neméně důležité jsou pak doložená potvrzení o ubytování a výdaje, které žadatel a osoby společně posuzované vydávají na ubytování společně. Tyto činí 2 500 Kč měsíčně.
13. Dne 26. 11. 2020 vyzvalo Ministerstvo žadatele k seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí. Svého práva žadatel využil dne 15. 12. 2020, když uvedl, že se vyjádří do 30 dnů. Dne 13. 1. 2021 ve vyjádření uvedl, že veškeré podklady již doložil, vyjádřil se i k údajným příjmům otce žalobce s tím, že dříve doložené příjmy byly společností anulovány, neboť byly chybně vystaveny účetní společnosti a takto připraveny k podání žádosti. Navíc dokumenty vystavené účetní P. působí dosti zmatečně a vzhledem k anulování dohody společnosti k nim nelze přihlížet. Do spisu byly založeny zřejmě omylem.
14. Dne 19. 2. 2021 vydalo Ministerstvo vnitřní rozhodnutí, kterým žádost o prodloužení doby povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny zamítlo, neboť žalobce předložil k žádosti doklady, kde údaje podstatné pro posouzení žádosti neodpovídají skutečnosti. Ministerstvo vnitřní uvedlo, že vzhledem k tomu, že otci žalobce byla vydána zaměstnanecká karta pro společnost S. S. družstvo, vyvstalo podezření na výkon nelegální práce otce žalobce, neboť do žádosti nebyly doloženy žádné doklady, které by prokázaly legálnost výkonu pracovní činnosti otce žalobce pro společnost CH. s. r. o. Matka žalobce je jednatelkou této společnosti. V místě společnosti byla provedena kontrola Policií ČR. Ačkoli otec žalobce nebyl zastížen v místě výkonu práce, byla následně Policií ČR zaslána předmětná dohoda a též jí bylo sděleno, že otec odvolatele vykonává pro společnost administrativní činnost. Následně Policie ČR obdržela sdělení, kde se uvádí, že dohoda o provedení práce byla anulována k 2. 1. 2020 a že otec žadatele žádnou činnost pro CH. neprováděl. Tuto informaci vyhodnotil prvostupňový správní orgán tak, že žadatel do žádosti doložil doklady svědčící o výkonu pracovní činnosti svého otce u společnosti CH. s. r. o., tedy nejen samotnou DPP, ale především výplatní pásky za období leden 2020 až červen 2020, či doklady o výši mzdy zpracované účetním, tedy doklady, o kterých zástupce žalobce tvrdil policii, že neexistují. Současně zdůraznil, že matka žadatele je jednatelkou firmy CH. s. r. o. Žadatel tedy prokazatelně k žádosti předložil náležitosti, v nichž údaje podstatné pro posouzení žádosti neodpovídají skutečnosti. Proto jsou irelevantní další doklady o příjmu, jež byly do žádosti doloženy. Uvedené založení dokladů prvostupňový správní orgán vyhodnotil tak, že žadatel se předložením dokladů o příjmu, které neodpovídají skutečnosti, snažil neoprávněně získat pobytové oprávnění, se kterým je spojená řada výhod. Žadatel navíc nedoložil žádný doklad, resp. vyjádření u účetní o její údajné chybě. Ministerstvo vnitřní dále uvedlo, že je ve veřejném zájmu, aby na území nepobývali lidé, kteří porušují právní normy ČR na základě chybných údajů. Ministerstvo považovalo za vcelku nereálné, že by žadatel do žádosti „omylem“ doložil nejen samotnou DPP, ale i předmětné účetní doklady, či samotné výplatnice.
15. Ministerstvo se také zabývalo posouzením přiměřenosti dopadů rozhodnutí do poměrů žalobce, odkázalo na ustanovení § 174 a uvedlo, že důsledkem rozhodnutí je neprodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, tedy ukončení pobytu žadatele na území

vedoucí k povinnosti žadatele vycestovat z území ČR, a že je nutné poměřit, zda tento důsledek bude přiměřený důvodu, pro který je toto rozhodnutí vydáváno. Ministerstvo konstatovalo, že na území pobývá otec žadatele pan S. D. a matka, které byla zamítnuta ze stejného důvodu žádost o povolení k pobytu. Nehrozí tedy oddělení dítěte od matky. Ministerstvo dále odkázalo na Úmluvu o právech dítěte, která v čl. 9 odst. 3 připouští oddělení dítěte od rodičů. Uvedlo, že Úmluva nestanovuje, že rodič dítěte musí žít ve stejném státě. Zamítnutí žádosti nebrání odvolateli být v kontaktu s otcem. Zamítnutím žádosti tak nejsou porušeny příslušné články Úmluvy a navíc rozhodnutí žadateli nezakazuje další pobyt na území. Vzhledem k věku žadatele nemohlo z jeho strany dojít k jakékoli hlubší integraci na území ČR. Žalobce navíc o vydání nového povolení k pobytu na území ČR může požádat v zemi původu.

16. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání, o kterém rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím, kterým odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Žalovaný se se závěry prvostupňového orgánu ztotožnil, zejména zdůraznil, že je nereálné, že by odvolatel k žádosti „omylem“ doložil nejen dohodu o provedení práce, ale i předmětné účetní doklady či samotné výplatní pásky, a to i s ohledem na provedené kontroly ze strany Policie ČR. Navíc žalobce nijak nedoložil nebo neosvědčil pravdivost tvrzení, že předložené účetní doklady a výplatní pásky představují chybu účetní.
17. Žalovaný pak zdůraznil, že výčet důvodů pro zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny byl do zákona o pobytu cizinců vložen zákonem č. 428/2005 Sb. Odkázal na důvodovou zprávu a uvedl, že pokud žalobce namítá, že ministerstvo postupovalo v rozporu se zavedenou praxí, žádné konkrétní skutečnosti k tomuto tvrzení neuvedl.
18. Shodně s ministerstvem dospěl k závěru, že je při hodnocení důvodnosti podané žádosti třeba přihlížet zejména k dokladům vystaveným společností CH. s.r.o., neboť právě ty představují důvod pro neprodloužení doby povolení k dlouhodobému pobytu. Ztotožnil se i s hodnocením přiměřenosti dopadu napadeného rozhodnutí do práv žalobce i se závěrem o souladu přijatého řešení s veřejným zájmem.

Posouzení věci městským soudem

19. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán, jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlídnout z úřední povinnosti dle § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“); přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí. Poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
20. V projednávané věci je mezi účastníky sporné, zda byl dán důvod pro zamítnutí žádosti o prodloužení doby povolení k dlouhodobému pobytu.
21. Podle ustanovení § 44a odst. 4 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR, (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) je k žádosti o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu vydaného za účelem společného soužití rodiny cizinec povinen předložit náležitosti podle § 42b odst. 1 písm. a), c) a d) a dále doklad o cestovním zdravotním pojištění po dobu pobytu na území, které odpovídá podmínkám uvedeným v § 180j. *Platnost povolení k dlouhodobému pobytu vydaného za účelem společného soužití*

rodiny nelze prodloužit, je-li důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti tohoto povolení (§ 46a).

22. Podle ustanovení § 46a odst. 2 písm. e) zákona o pobytu cizinců *Ministerstvo dále zruší platnost povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny, jestliže zjistí, že náležitosti předložené k žádosti o vydání nebo prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny jsou padělané anebo pozměněné nebo údaje podstatné pro posouzení žádosti v nich uvedené neodpovídají skutečnosti.*
23. Správní orgány aplikovaly právě citovaná ustanovení zákona a rozhodly, že žádosti žalobce nelze vyhovět, neboť žalobce k žádosti předložil dokumenty týkající se zaměstnání společně posuzované osoby, otce žalobce, u společnosti CH., s.r.o., které neodpovídají skutečnosti.
24. Aby bylo možno žádost o povolení k pobytu zamítnout podle citovaného ustanovení zákona o pobytu cizinců, musí být dle soudu splněny dvě podmínky stanovené tímto ustanovením. Za prvé, žadatel musí v žádosti o vydání nebo prodloužení platnosti povolení k pobytu uvést údaje, které neodpovídají skutečnosti a za druhé, musí se jednat o údaje podstatné pro posouzení žádosti.
25. Ze správního spisu je patrné, že žalobce k žádosti připojil údaje o výdělkových poměrech svého otce, který je společně posuzovanou osobou. Konkrétně uváděl, že otec je zaměstnán také u společnosti CH., kde v období leden až červen 2020 měl příjem 8 500 Kč měsíčně. Ze sdělení policie ze dne 21. 10. 2020 vyplývá, že policii tato společnost sdělila, že u ní otec žalobce vykonává administrativní činnost a policii byla zaslána Dohoda o provedení práce.
26. Ze sdělení policie z 18. 11. 2020 však již vyplývá, že u společnosti CH. bylo provedeno další šetření, neboť na základě bytové kontroly vzniklo důvodné podezření, že pan S. vykonává práci pro společnost CH. bez povolení k zaměstnání. Společnost byla vyzvána k doložení docházky a mzdových listů otce žalobce, avšak tyto nezaslal a pouze policii sdělila, že otec žalobce pro ni nikdy nepracoval.
27. Následně žalobce správním orgánů tvrdil, že k předložení těchto údajů došlo omylem v důsledku pochybení účetní společnosti a že jeho otec příjmy od společnosti CH. nemá (podání ze dne 7. 11. 2020 a 13. 1. 2021). Z daného je zřejmé, že žalobce ani nerozpорије, že údaje, které uvedl a doložil dokumenty připojenými k žádosti, neodpovídaly skutečnosti.
28. Dle soudu není podstatné, jakým způsobem dokumenty prokazující výdělek otce žalobce u společnosti CH. vznikly. I pokud by šlo o omyl účetní společnosti CH., jak tvrdí žalobce, považuje soud za podstatné, že žalobce tyto dokumenty k žádosti předložil. Dokládal jimi, že jeho otec pracuje u společnosti CH. a má zde určité příjmy. Pokud je tedy pravdou, jak nyní žalobce tvrdí, že jeho otec u společnosti CH. nikdy nepracoval, musel žalobce tuto skutečnost vědět již v době podání žádosti. Za nezletilého žalobce podávala žádost jeho matka jako zákonný zástupce nezletilého a lze tedy důvodně předpokládat, že paní H. P. věděla, kde její manžel pracuje a to zejména za situace, kdy byla jednou z jednatelek společnosti CH. Soud považuje za nutné uvést, že matka žalobce stejné doklady přiložila i ke své žádosti o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu a následně se bránila shodnou argumentací o omylu účetní. I matka žalobce podala proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti žalobu k městskému soudu, který ji rozsudkem ze dne 23. 2. 2022, č.j. 14 A 123/2021 – 40 zamítl.

29. Ani v případě, že by byli žalobce a jeho zákonná zástupkyně uvedeni v omyl panem S., nemohlo by to na věci nic změnit. Ustanovení § 46a odst. 2 písm. e) zákona o pobytu cizinců nevyžaduje zavinění ze strany žadatele o pobyt. Navíc soud znovu zdůrazňuje, že matka žalobce je jednatelkou společnosti CH. I z toho důvodu by tedy měla vědět, kdo ve společnosti pracuje. Podstatné pro posouzení důvodnosti podané žaloby ale je, že údaje, které žalobce doložil k podané žalobě ohledně výdělků otce u společnosti CH. neodpovídají skutečnosti.
30. Podle § 44a odst. 4 zákona o pobytu cizinců k žádosti o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu vydaného za účelem společného soužití rodiny je cizinec povinen předložit náležitosti podle § 42b odst. 1 písm. a), c) a d).
31. Podle § 42b odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců je cizinec povinen k žádosti předložit doklad prokazující, že úhrnný měsíční příjem rodiny po sloučení nebude nižší než součet
1. částek životních minim členů rodiny a
 2. nejvyšší částky normativních nákladů na bydlení stanovených pro účely příspěvku na bydlení zvláštním právním předpisem nebo částky, kterou cizinec prokáže jako částku skutečných odůvodněných nákladů vynakládaných na bydlení rodiny.
32. Z práve uvedeného dle soudu plyne, že pro posouzení žádosti o prodloužení povolení k pobytu za účelem sloučení rodiny je mimo jiné podstatná výše příjmu rodiny. Údaje o výdělkových poměrech otce žalobce jsou tedy pro posouzení žádosti žalobce podstatné. Pokud žalobce o výdělkových poměrech svého otce uvedl v žádosti nepravdivé údaje, je splněna i druhá podmínka pro aplikaci § 46a odst. 2 písm. e) zákona o pobytu cizinců. Nejde tedy o pochybení žalobce, které by bylo možno přehlédnout.
33. Správní orgány tedy nepochybily, pokud žádost žalobce zamítly s odkazem na § 46a odst. 2 písm. e) zákona o pobytu cizinců.
34. Žalobce dále nesouhlasí s názorem žalovaného, že výdělečná činnost otce žalobce u společnosti S. S. družstvo je pro posouzení žádosti irelevantní. K tomu je nutné uvést, že žádost žalobce byla zamítnuta z důvodu podle § 46a odst. 2 písm. e) zákona o pobytu cizinců, neboť údaje podstatné pro posouzení žádosti uvedené v žádosti neodpovídají skutečnosti. Z citovaného ustanovení jednoznačně vyplývá, se jedná se o samostatný důvod pro zamítnutí žádosti o prodloužení dlouhodobého pobytu. Nelze tedy dospět k jinému závěru, než ke kterému dospěl žalovaný. Pokud je totiž dán tento důvod pro zamítnutí žádosti, bylo by zcela nadbytečné, aby správní orgán posuzoval splnění i jiných podmínek pro udělení pobytového oprávnění, včetně požadované výše úhrnného měsíčního příjmu rodiny. Posouzení jakýkoliv dalších dokumentů předložených k žádosti, včetně dalších dokumentů prokazujících výši příjmů z jiných zdrojů, by na rozhodnutí o zamítnutí žádosti nemohlo nic změnit a byly by tedy pro rozhodnutí ve věci irelevantní, jak správně uvedl žalovaný. Ani tuto námitku proto soud důvodnou neshledal.
35. Žalobce také namítá, že žalovaný nesprávně posoudil přiměřenost dopadu rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce. Za absurdní považuje argumentaci tím, že když je zamítnuta žádost matky žadatele, tak není zásah nepřiměřený, protože mohou tito podat novou žádost. Matka žalobce vede rovněž jako jedna z jednatelů společnost, která poskytuje zdravotní služby na území ČR prostřednictvím veřejného zdravotního pojištění. Mylné doložení dokumentů do žádosti, které řádně vysvětlila, vyplývalo z chybné přípravy dokumentů účetní společnosti. Nesouhlasí s tím, že by toto pochybení mělo vést

k nucenému odjezdu žadatelky na Ukrajinu a jejího syna (zjevně myšleno žalobce a jeho matky – poznámka soudu).

36. Správní orgány v napadených rozhodnutích vycházely z ustanovení § 174a odst. 1 zákona o pobytu cizinců, podle kterého *při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště. Účastník řízení je povinen v rámci řízení poskytnout ministerstvu veškeré relevantní informace potřebné k posouzení přiměřenosti vydaného rozhodnutí.*
37. Ministerstvo v prvostupňovém rozhodnutí vycházelo z toho, že na území ČR pobývá matka i otec žalobce a že žádost matky žalobce byla zamítnuta ze stejných důvodů, a proto nehrozí oddělení dítěte od matky. Dále pak konstatovalo, že nedošlo ani k porušení Úmluvy o právech dítěte, neboť ani tato Úmluva nestanovuje, že oba rodiče musí žít se svým dítětem v jednom státě. Navíc ani zamítnutí žádosti nebrání žalobci být se svým otcem. Ministerstvo hodnotilo i věk dítěte a dospělo k závěru, že vzhledem k věku dítěte nemohlo z jeho strany dojít k jakékoli hlubší integraci na území ČR.
38. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí se závěry ministerstva ztotožnil a zdůraznil, že žalobce nepředložil žádný důkaz, že by mu cokoliv bránilo ve vycestování z území. Poukázal na to, že žalobce v odvolání pouze odkázal na skutečnost, že je jeho matka jednatelkou společnosti CH., s.r.o. I s touto námitkou se vypořádal, když zdůraznil, že společnost má jednatele dva.
39. Za situace, kdy žalobce v průběhu řízení před správním orgánem prvního stupně neuvedl žádné okolnosti, na základě kterých by bylo možné dospět k závěru o nepřiměřenosti dopadu rozhodnutí do jeho poměrů, považuje soud závěr ministerstva za zcela dostačující. Ke stejnému závěru soud dospěl i ve vztahu k napadenému rozhodnutí, neboť žalobce ani v podaném odvolání neuvedl žádné konkrétní skutečnosti, na základě kterých by mohl žalovaný rozhodnout jinak. V odvolání skutečně pouze uvedl, že matka žalobce je jednou z jednatelek společnosti, která poskytuje zdravotní služby na území ČR a že dopady rozhodnutí považuje za nepřiměřené.
40. Je tedy patrné, že oba správní orgány se posouzením dopadu rozhodnutí do práva na soukromý a rodinný život žalobce v mezích citovaného ustanovení zákona zabývaly, přičemž hodnotily jim známé skutečnosti, když žalobce neuvedl žádné relevantní skutečnosti a okolnosti, kterými by bylo třeba se zabývat nad rámec obecného posouzení. Zabývaly se proto pobytovou situací žalobce a jeho rodinných příslušníků, přičemž vycházely z toho, že matka žalobce má stejný pobytový status, když jí také nebylo prodlouženo povolení k dlouhodobému pobytu za účelem sloučení rodiny.
41. Městský soud dospěl k závěru, že správní orgány se posouzením dopadu rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce zabývaly dostatečně, a proto ani tuto žalobní námitku důvodnou neshledal.
42. Městský soud nad rámec výše uvedeného považuje za nutné zdůraznit, že si je vědom současného dramatického zhoršení bezpečnostní situace na Ukrajině, v důsledku čehož některé závěry žalovaného, např. ohledně možnosti podání žádosti o povolení k pobytu

nebo víza v zemi původu, již nejsou zcela příléhavé. Soud však v souladu s ust. § 75 odst. 1 správního řádu přezkoumává rozhodnutí podle skutkového a právního stavu v době vydání napadeného rozhodnutí a jak již výše uvedl, ke dni vydání napadeného rozhodnutí důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí neshledal.

43. Shodně se zástupkyní žalovaného však poukazuje na to, že existují i jiné pobytové instituty, které mohou práva žalobce ochránit i za této nově vzniklé situace. Sama zástupkyně žalovaného uvedla, že žalobce je již držitelem víza k pobytu nad 90 dnů. Je tedy patrné, že i správní orgány se snaží vzniklou situaci řešit tak, aby byla co nejvíce šetřena práva těchto cizinců. Soud navíc poukazuje na to, že zákon o pobytu cizinců obsahuje i další ustanovení, která napomáhají řešit vzniklou problematickou situaci ukrajinských státních příslušníků, např. ust. § 120a a § 179 zákona o pobytu cizinců.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

44. Městský soud tedy z výše uvedených důvodů neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního zamítl.
45. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož žalobce, který neměl ve věci úspěch, nemá právo na náhradu účelně vynaložených nákladů v řízení a žalovaný správní úřad, jemuž by právo na náhradu účelně vynaložených nákladů podle výsledku řízení náleželo, žádné náklady řízení nad rámec běžných činností správního úřadu nevykázal ani neuplatňoval. Z tohoto důvodu Městský soud v Praze ve výroku II. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 10. března 2022

Mgr. Marek Bedřich v. r.
předseda senátu